

Київський університет імені Бориса Грінченка
Кафедра журналістики та нових медіа
ПРОГРАМА ІСПИТУ
з дисципліни «Медіаправо та інформаційна безпека»

Курс	1 рік навчання в магістратурі (5 курс)
Спеціальність	061 «Журналістика»
Освітні програми:	Журналістика
Форма проведення	Комплексний іспит: тестування
Тривалість проведення:	1 година+20 хв
Максимальна кількість балів:	40 балів (40 тестів): 1 тестове питання – 1 бал
Критерії оцінювання	<p>40-38 – відмінний рівень знань (умінь) у межах обов'язкового матеріалу з, можливими, незначними недоліками</p> <p>37-35 – достатньо високий рівень знань (умінь) у межах обов'язкового матеріалу без суттєвих грубих помилок</p> <p>34-30 – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок</p> <p>29-25 – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності</p> <p>24-20 – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)</p> <p>19-1 – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання</p>
Перелік допоміжних матеріалів	-
Орієнтовний перелік питань:	Перелік питань та орієнтовне тестові завдання див. нижче

Затверджено на засіданні кафедри журналістики та нових медіа, протокол №9 від «1» квітня 2020 року.

Екзаменатори: _____ проф. Васьків М. С.
 _____ доц. Георгієвська В.В.

Завідувач кафедри _____ доц. Гандзюк В.О.

Питання до іспиту (ЗМ «Медіаполітика та інформаційна безпека»)

1. Поняття національної ідеї, його сутність і наповнення.
2. Загрози українській національній безпеці як наслідок розпаду СРСР.
3. Односторонній вплив Росії на українську політику, економіку, інформаційний простір тощо.
4. Проблема формування самостійної політики у різних сферах, зокрема й інформаційній.
5. Поняття інформаційної політики на різних рівнях буття держави і суспільства.
6. Провідна роль органів влади в інформполітиці. Іманентні негативи і позитиви.
7. Захист прав і свобод громадянина в інформаційній сфері. Інформаційні обов'язки громадян.
8. Право спільнот на отримання інформації й ведення інформдіяльності.
9. Свобода слова і свобода друку, їх юридичне і фактичне забезпечення.
10. Теорія менеджменту терору (у США і в Україні).
11. Матеріально-технічне забезпечення цілісності власного інформпростору.
12. Фінансове забезпечення функціонування інформпростору.
13. Формування власного інформаційного простору, його контенту, інформпотоків.
14. Прозорість і всебічність інформування громадян – основа непорушності інформпростору держави.
15. Інформаційна політика і діяльність у сфері міждержавних взаємин.
16. Інформаційна війна.
17. Інформаційний тероризм.
18. Інформаційні диверсії. Гібридна війна.
19. Проблеми вибору форм контрпропаганди в умовах максимальної інформаційної прозорості.
20. Законодавче і практичне забезпечення інформаційних прав і потреб громадян.
21. Законодавче і практичне забезпечення інформаційних прав і потреб мас-медіа.
22. Інформаційна політика і безпека в економічній, культурній сфері.
23. Проблема гейткіперів, нав'язування порядку денного.
24. Інформаційні скандали, приводи як форми відволікання від важливих суспільних питань і завдань.
25. Відстоювання й утвердження національного мовного й культурного простору.
26. Телебачення продукує смисли – найважливіший продукт ХХІ ст. (Д. Дондурей).

27. Нейролінгвістика, нейробиологія і нейрохімія та інформаційна політика й безпека.
28. Комунікація влади і суспільства. Медійність керівництва держави (пасивна й активна).
29. Інтелектуал як гейткіпер та інтерпретатор ідей.
30. Нові мас-медіа. Соціальні медіа, які легко долають кордони.
31. Приватність спілкування у соцмережах як варіант вразливості державної безпеки.
32. Достовірність/ недостовірність нових медіа, можливість швидкої та безперешкодної маніпуляції.
33. Положення Конституції України щодо пріоритетів національної безпеки Української держави.
34. Питання інформаційної безпеки України в «Стратегії національної безпеки України».
35. Завдання для української влади і суспільства в інформаційній сфері у «Доктрині інформаційної безпеки України».
36. Напрями формування належної системи інформаційної безпеки у «Доктрині інформаційної безпеки України».
37. Проблеми захисту і розвитку інформаційного простору України в «Доктрині інформаційної безпеки України».
38. Завдання інформаційної демократизації держави і суспільства у «Доктрині інформаційної безпеки України».
39. Розгляд проблем кібербезпеки в українських законодавчих актах.
40. Формування і розвиток системи кібернетичної безпеки у «Стратегії кібербезпеки України».

Приблизний екзаменаційний тест

1. Україна в 1991–2020 рр. перебуває на стадії
 - а) колоніалізму;
 - б) постколоніалізму;
 - в) імперіалізму;
 - г) фемінізму.
2. Організація і контроль процесів продукування, розповсюдження і зберігання інформації в соціальних (і кібернетичних) системах – це
 - а) інформаційна політика;
 - б) інформаційна безпека;
 - в) інформаційний простір;
 - г) інформаційна війна.

3. Викладення інформації у спосіб, який формує у суспільстві чи групі людей потрібну точку зору, громадську думку, хід взаємодоповнюючих логічних думок, вичерпну систему поглядів щодо окремих питань на користь організатора інформаційної пропаганди – це

- а) інформаційна політика;
- б) інформаційна безпека;
- в) інформаційний простір;
- г) інформаційна війна.

Питання до іспиту (ЗМ «Медіаправо та захист інтелектуальної власності»)

1. Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань забезпечення та безперешкодної реалізації права людини на свободу слова”.
2. Розкрийте зміст поняття „Цензура”.
3. Конституційні засади діяльності ЗМІ України.
4. Принципи редагування редакційних матеріалів.
5. Реклама в друкованих ЗМІ.
6. Розкрийте зміст поняття „Дискримінація”.
7. Авторське право на аудіовізуальний твір.
8. Розкрийте зміст поняття „Плагіат”.
9. Захист авторського права і суміжних прав в Україні.
10. Суть повноти подачі інформації та основний зміст новини.
11. Основні напрями і форми державної підтримки засобів масової інформації.
12. Чи може використовуватися журналістом оцінювальна лексика? У яких випадках?
13. Організація соціального захисту журналістів України.
14. Які вимоги щодо уникнення журналістами суб’єктивізму містять фахові стандарти діяльності.

15. Порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності в Україні
16. У чому виявляється суть відокремлення фактів від оцінок і коментарів.
17. Охорона в Україні інформації, яка віднесена до держаної таємниці.
18. Перелічіть правила використання блиц-опитувань, дайте їм характеристику.
19. Укази Президента України щодо інформаційної діяльності в Україні.
20. Висвітлення зібрань та акцій протестів.
21. Діяльність органів державної влади щодо забезпечення свободи слова, задоволення інформаційних потреб суспільства та розвитку інформаційної сфери в Україні.
22. Вимоги до формату подачі інформації чи суперечливих питань.
23. Гарантовані законодавством України шляхи отримання інформації журналістами.
24. Відмова від коментаря.
25. Основні положення Цивільного кодексу України щодо діяльності журналістів.
26. Європейська Конвенція про захист прав людини та основних свобод.
27. Правила оприлюднення даних соціологічних досліджень.
28. Суб'єкти та об'єкти інформаційних відносин в Україні.
29. Розкрийте зміст поняття „Поінформовані джерела”.
30. Питання вдосконалення державного управління інформаційною сферою на сучасному етапі в Україні.
31. Розкрийте зміст поняття „Авторитетні джерела”.
32. Регламентація етичних засад діяльності журналістів України.
33. Розкрийте зміст поняття „Офіційні джерела”.
34. Верховний суд України щодо судової практики у справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди.
35. Що таке анонімні джерела інформації.
36. Принципи та основні напрями діяльності творчих спілок в Україні.

37. Суть достовірності подачі інформації.

38. Акредитація журналістів ЗМІ при органах державної влади та органах місцевого самоврядування.

39. Розкрийте зміст поняття „Простота інформування”.

40. Рішення Європейського Суду з прав людини в галузі ЗМІ. (за «Стратегією кібербезпеки України»).

Приблизний екзаменаційний тест

1. Інтелектуальна власність це:

- а) нематеріальний комерційний продукт, що підлягає використанню (правовий термін);
- б) виконання поставленої задачі виходячи з існуючого рівня розвитку науки і техніки;
- в) результат інтелектуальної, творчої діяльності однієї людини або кількох осіб;

2. Остання редакція ЗУ «Про держану таємницю»:

- а) 12.07.2019;
- б) 20.12.2020;
- в) 14.01.2020 .

3. Дифамація це:

- а) поширення про особу недостовірної інформації, яка принижує її честь та гідність, завдає шкоди діловій репутації;
- б) звільнення особи від відповідальності;
- в) юридичний термін на позначення певного виду протиправної дії.